

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante B

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

funx: consiliumq; fuit.

Nuncium. Require in dictione nuncius

Nūci⁹ & res ipsa: & q nūciat dī: teste Festo. Plautus i sticho. Precucurri: vt nūciare nūciū exoptabile. At vō Ser. p. re ipsa h nūciū declinari posse asserit: cū sup li. vi. ait. Nūcius maf. gñis est qui nūciat: qd autē nūciatur licet neutro dicatur: tamen etiā mascu. gñis inuenitur.

Nutricius. Require in dic. nutrico

Nutricio. Regre in dictione nutrico.

Nutricio nutricas. & nutricor deponēs vsurpat. teste Nonio: Marcel. Aphraniū inducente. Nā nutricat oliuā. Cice. li. ij. de natu. deor. Oia si cur sua mēbra & pres nutricat & pñet. Sed et passiuē pulit Varro: cū referēte Prif. ait. Pau-

pertas em hęc quom nō est nutricata conficat Nutrici⁹ q nutrit: & q nutritur vocari potest.

Nutrio nutris. & nutrior depo. dici pñ: testibus

Marcel. & Prif. Virg. li. geor. ij. Hoc pingue et placidam paci nutritor oliuam: pro nutrio Nutricor. Require in dictione nutrio.

Nux format p diminutionē nucula. Vñ Præ-

nestini nucule appellati sūt: teste Festo. Vgu. at dicit: q a nuce fit diminutiū nucilla & nucula.

O ante B

Baudio & obcedio i vno fcatō dici pñ: teste Festo: vbi diph. au in ce diphthō gñ: teste Apule. mutata ē. et facit in futuro indicatiui modi obcediā & obcedi- bo: teste Marcel. Aphraniū referente dicentē. Meo vt obsequar amori obce-

Obcedio. Reg. in dic. obaudio. (dibo tibi.

Obeo obis. & obino obinis i vno fcatō veteres prulerūt: teste Pōpe. & dicere possumus obeo legationē. obeo moriē. i. moriē vel legatōis officiū exequor. vel pago simili mō: oppeto vel occūbo moriē dicim⁹. Enn. annaliū. v. Occū-

bunt multi loetū ferroq; lapig; pro lapide. Obex tā maf. q fce. gñis est: testib; Capro et Seruio: & si fce. tm gñis Alexāder esse tradiderit. Boetius. Obice firmo clauserat pelias. Syl. li. iij. Et fidos certāt obices. accersere silua. Qui. li. Meta. xiiij. Inuadūt portasq; petunt: q; obice firmo: Clauserat. Vir. li. geid. x. Ecce maris magna claudit nos obice Pōtus: vbi etiā pater: q; prima syllaba indifferens est: pessulū est: & generaliter quodcunq; obstaculum dici potest

Obino. Require in dictione obeo

Obliuio. Require in dictione obliuiscor

Obliuium. Require ibidem

Obliuiscor depo. est verbū: tam gñm q actm potulans: qd tñ Prif. tradit esse cōe: & passiuū videri potuisse Vir. cū dixit. Mula oblita mihi tot

carmina: p a me. Ab obliuiscor venit obliuio & obliuiū. Qui. Leucothoe multa obliuia feci. Hora. sermone. xvi. Ducere sollicitę iucundę obliuia vite.

Obsequela. Require in dictione obsequium

Obsequiū & obsequela in vno fcatō accipi possunt: teste Pompeio.

Obthuro obthuras vñ cū th aspirato scribit. neq; ex ob & thūdo dis cōponit. vt cū Catholi. somniauit Vgu. sed e grēco trahit: auctore Pōpe. ob qd illi φυρσσ dicūt: q nos hostia. & pducit thu syllabā. Hora. in episto. Obthure patulas: impune legentib; aures. i. occludam

O ante C

Oceanum. Require in dictione oceanus

Ocean⁹ cū vnico c scribit: ppiū fuit viri nomē Tethyos piugis: teste Heliodo i theogo. Et id appellat mare: qd vniuersā circuit terrā: dictus ab ωκyσ qd est velox: testib; Soli. & Seruio: quod & neu. gñe oceanū dicit: pferim si mare sequit: vt Caper testat & Probus. & penult mā corripit syllabā. Lucanus li. i. Oceani tumidas remo compescuit vndas.

Ocha cū ch aspi. scribit: nec ē lati. vocabu. s; grēcū cōpositū ex illog. masculino articlo: q est o & xxy: q est anser. sic em nri o cū xxy pponē-

tes: & in recto n lram vliuā abijcētes: ocha dixerūt. Nōnulli autē o in au diph. cōmutantes aucha enūciāt: vt in ipsa dictione vidim⁹. Ocha itē mōs est & isula sub Euboea: teste Stra. li. x. Och⁹ fluui⁹ est Bactrianę puincię i oxum fluiuiū fluēs: teste Pro. Ocnus cū c exili: fuit Mant⁹ fili⁹: dicēte Vir. li. gnei. x. Ille etiā patrīs agmē ciet ocnus ab oris. Fatidicę mātus: & Tulci filius annis

Ochus. Reg. in dic. ocha. (lius annis

Ocyum herba. Reg. in dictione ozimū.

Ocyus cū vnico c exili & y grēco: cōpatiū ē. et si Ser. sup li. viij. gnei. dixerit esse positiū. nam apud grēcos ωκyσ positiū est: q quidē positiuo latini carēt: dicēte Pōpe. Ocyus & ocyssime positiū latinū non hñt: ex q sequit ocyus esse cōpatiū: ocyssime suplatiū. Pli. li. ij. na. hist. Mercurij syd⁹ inferior: circulo ferē nomē dieb; ocyore ābitu: mō ante solis exortū: mō p⁹ occasū splēdēs. i. velociore. Idē li. xvi. Qui dā breuitate radicū senescere celer⁹ arbores putant q; coarguūt fieri: q rā radices lōgissimę: & senect⁹ ocyssima est. Oxy cū y grēco & maf. gñe declinat. Oxy cū y grēco indecl. neu. gñis idē fcat. b est acutū citum: velox. vñ ocyme superlatiū. i. ocyssime. b est citissime seu velocissime: vt auctor ē Pōp. Oxus fluui⁹ ē Hyrcanię q p Bactrianā puinciā fluit: vt Prole. ostendit.

Ocnus. Require in dictione ocha

October et octobris in recto antiqui protulerūt

teste Prisciano

M iij